

HỒI THỨ HAI MƯƠI BẢY

HUYẾT KIỂM NÁO QUẦN HÀO

Thiếu Lâm tự....

Ngôi cổ tự nổi tiếng giang hồ bởi người sáng lập ra ngôi chùa là vị Đạt ma tôn giả. Thiếu Lâm tự như ngôi sao bắc đẩu của võ lâm Trung Nguyên nên tất cả mọi môn phái đều hướng về tòa cổ tự này, và bất cứ một vị chưởng môn nào cũng đều khát khao môn phái của mình một ngày nào đó cũng danh tiếng như tòa cổ tự Thiếu Lâm.

Thiếu Lâm tự trở thành cái nôi thánh địa của võ lâm, nên thiếp hiệu triệu của phương trượng trụ trì chẳng khác nào thánh lệnh đối với mọi người. Thiếu Lâm hôm nay trang trọng hẳn lên, trước hàng hiên chánh điện hai tấm liễn treo với hàng chữ thảo.

"Võ lâm chánh khí Vị nghĩa quên mình." Trong chánh điện, Nhất Phàm đại sư ngồi ghế chủ trì. Hai bên lão tăng là những vị chưởng môn danh tiếng giang hồ, ngay cả lão tổ Võ Đang Trương Huyền Tổ chân nhân cũng có mặt. Ngồi bậc dưới là những cao thủ Trung Nguyên bạch đạo, đại diện cho võ lâm chính khí độ hơn năm mươi nhân mạng, sau những bậc trưởng thượng đó mới tới hàng hậu bối chưa thành danh.

Thế lực của võ lâm Trung Nguyên xem ra vô cùng hùng mạnh bởi tất cả những cao thủ bạch đạo đều tề tựu về chùa Thiếu Lâm. Với lực lượng này thì không một ai có thể tưởng tượng bọn ma đạo dám xuất hiện khuấy động chốn tôn nghiêm thánh địa.

Phía trước tòa chánh điện đặt chiếc lư đồng tỏa khói trầm nghi ngút, càng khiến cho không gian của Thiếu Lâm tự trang nghiêm, xứng danh là chốn thánh địa của võ lâm.

Tiếng khánh chuông vang lên liên hồi như báo hiệu cho mọi người biết thời khắc võ lâm đại hội đã đến. Hồi chuông lanh lảnh vừa dứt, Nhất Phàm đại sư tay lần chuỗi hạt, miệng niệm Phật hiệu trang trọng ngỏ lời :

- A di đà Phật.... Bần tăng hôm nay mạo muội phát thiệp võ lâm hiệu triệu quần hào chắc các vị cũng đã biết nguyên nhân. Võ lâm đã đến lúc không được thái bình, ma vương đã bắt đầu tái xuất giang hồ, gieo rắc chết chóc cho bá tánh. Võ lâm đại hội hôm nay cốt để quần hào chọn một người lãnh đạo võ lâm tiêu trừ ma đạo giải nạn cho bá tánh.

Nhất Phàm đại sư quay sang Trương Huyền Tổ chân nhân:

- A di đà Phật.... Trong tất cả những vị chưởng bối, có lẽ Trương chân nhân là người đạo cốt nhất, bần tăng xin được đề cử người lãnh đạo quần hùng.

Trương Huyền Tổ chân nhân gác cây phát trần:

- Bần đạo đây tuổi tác đã cao nhưng không tiếc sức già vì võ lâm chánh khí. Nhưng các vị đại hiệp hãy cho bần đạo thoái thác trách nhiệm lãnh đạo võ lâm mà trao cho người trẻ tuổi tài đức hơn.

Trương Huyền Tổ nhìn Nhất Phàm đại sư:

- Thiếu Lâm tự từ lâu đã là ngôi sao bắc đẩu của võ lâm, cái nôi của tất cả các môn

phái trong giang hồ, nên nhiệm vụ lãnh đạo quần hào tiêu trừ ma đạo có lẽ nên gởi trọng trách cho Thiếu Lâm, mà người đại diện là Nhất Phàm phương trượng.

Trương Huyền Tổ dứt lời thì quần hào đồng loạt hướng về Nhất Phàm đại sư ôm quyền xá đại lễ.

Quần tử kiếm Vương Bình đại diện quần hào nói:

- Tất cả mọi anh tài của Trung Nguyên có mặt ở đây đều vì thiếp hiệu triệu của đại sư, ai ai cũng dốc một lòng vì võ lâm chánh khí mà quên thân. Tại hạ cảm thấy chỉ có đại sư là người xứng đáng nhất để lãnh đạo quần hào.

- A di đà phật.... Bần tăng được các vị đại hiệp trọng vọng như vậy, tâm cảm thấy hổ thẹn vô cùng. Bần tăng hổ thẹn vì tài hèn sức mọn không phải là đối thủ của sát nhân huyết kiếm.

Nhất Phàm đại sư thở dài:

- Bần tăng chỉ sợ gánh vác trọng trách này không trọn đạo nghĩa mà chỉ gây họa cho các vị đại hiệp đây mà thôi.

Kim Long tiêu cực Tri Ngô Nam ôm quyền xá Nhất Phàm đại sư:

- Đại sư đừng lo, tất cả mọi người sẽ vì đại sư mà tiêu trừ ma đạo.

Giang Tự Thiên phó tổng tiêu đầu lớn tiếng nói:

- Chúng tôi nhất nhất nguyện theo đại sư tiêu trừ sát nhân huyết kiếm bảo vệ chánh khí võ lâm.

- A di đà phật.... Các vị đã một lòng như vậy, bần tăng xin nhận phần trách nhiệm mà các vị đã giao để cùng với quần hào lập lại những ngày thái bình cho võ lâm.

Nhất Phàm đại sư vừa nói đến đây thì Ngại tử đột quyết trong bộ huyết y đỏ thắm xuất hiện, đứng ngay trước ngọ môn tòa chánh điện Thiếu Lâm.

Gã lạnh lùng nói:

- Kẻ làm chủ võ lâm ngoài Xảo quỷ Tiểu Quân và Ngại mỗ ra chẳng một ai xứng đáng.

Quần hào đồng loạt quay mặt lại nhìn gã. Bộ trường y màu huyết dụ của Ngại tử đột quyết ngỡ như sắp tuôn máu khiến tất cả mọi người phải chột dạ.

Sự xuất hiện của gã thoáng chốc tạo một sát khí khủng bố tràn ngập khắp tòa đại điện.

Nhất Phàm đại sư nhìn Ngại tử đột quyết chằm chằm. Lão đại sư nghiêm giọng nói:

- Kiếm khách đến lấy mạng quần hào ?

Ngại tử đột quyết thản nhiên gật đầu:

- Nếu không có Xảo quỷ Tiểu Quân có mặt ở đây. Ngại mỗ sẽ lấy mạng những người đã rời khỏi Vương gia trang. Việc thứ hai là Ngại mỗ làm là sát nhập võ lâm Trung Nguyên vào giáo qui của Kim Cung. Đặt trường hợp Ngại mỗ có gây kiếm nham xuống tại tòa chánh điện Thiếu Lâm này thì sẽ có đoàn kiếm nhân Kim Cung thay thế sứ mạng của Ngại mỗ thực hiện thánh lệnh.

Giang Nam tứ hiệp bước ra đứng trước mặt Ngại tử đột quyết. Lục Phóng nhứt hiệp gần giọng nói:

- Người khảng định người là người của Kim Cung ?
- Các vị đây là Giang Nam tứ hiệp, một trong những dũng sĩ của đất Giang Nam ?

Lục Phóng gật đầu:

- Đúng như vậy. Giang Nam tứ hiệp đã từng nghe tiếng Kim Cung.... Nhưng.... Chưa từng thấy qua tòa cung đó. Giang Nam tứ hiệp đã có ý đến Kim Cung.

Ngại Tử đột quyết lắc đầu:

- Giang Nam tứ hiệp chỉ là hạng tiểu nhân nên Kim Cung không bao giờ tiếp các vị. Các vị chỉ có mỗi một con đường đến Kim Cung là đi xuống âm phủ rồi đầu thai trở lại với chức phận cao hơn.... May ra Thánh cô sẽ tiếp bốn vị.

Nghe Ngại tử đột quyết nói lời khinh thị đó. Giang Nam tứ hiệp thẹn đến chín mặt.

Lục Phi chỉ tay vào mặt Ngại Tử đột quyết:

- Kim Cung là cái gì mà dám khinh thị Giang Nam tứ hiệp như vậy ? Hừ....

Lục Vỹ xen vào:

- Người chỉ là con ếch ngồi dưới đáy giếng coi trời bằng vung, nên người chẳng khác nào con thiêu thân lao vào ánh đèn mà thôi. Chẳng lẽ một mình người có thể qui nạp quân hào võ lâm về với Kim Cung à ?

- Đó là sứ mạng của Ngại tử. Và để chứng minh cho sứ mạng của mình. Ngại tử đột quyết này sẽ cho tất cả mọi người thấy bằng cái chết của Giang Nam tứ hiệp.

Nhất Phàm đại sư khoát tay:

- A di đà phật.... Các hạ không được vấy máu chốn thiên môn.

Ngại tử đột quyết lạnh lùng đáp lời Nhất Phàm đại sư:

- Thiếu Lâm tự cũng thuộc về Kim Cung.

Lục Phóng ngắt lời Ngại tử đột quyết:

- Người thật quá đáng, bản lãnh của người như thế nào mà đòi qui nạp quân hào chứ. Nếu người có bản lĩnh thử so tài với Giang Nam tứ hiệp xem.

Ngại tử đột quyết nheo mày.

Giang Nam tứ hiệp quay lại Nhất Phàm đại sư:

- Đại sư.... Trận đầu cho huynh đệ chúng tôi lập công đầu diệt trừ sát nhân huyết kiếm.

- A di đà phật.... Các vị hãy cẩn trọng !

Ngại tử đột quyết chớp mắt. ánh mắt của gã toát ra tia nhìn lạnh lẽo băng giá, vô hồn vô cảm. ánh mắt của gã đúng là ánh mắt thân chết dưới diêm phủ.

- Giang Nam tứ hiệp cẩn trọng thì đã quá muộn rồi.

- Muộn hay không muộn, mời người cứ ra tay ! Ngại tử đột quyết nâng thanh huyết kiếm ngang ngực.

Y nghiêm giọng nói:

- Ngại mỡ chỉ có một chiêu kiếm mà thôi.

Lục Phóng cắt ngang lời Ngại tử đột quyết:

- Một chiêu kiếm thì chẳng làm gì được Giang Nam tứ hiệp.

Lục Vồng cắt giọng hóm hỉnh:

- Thỉnh kiếm thủ xuất chiêu.

Ngại tử đột quyết đã nâng thanh trường kiếm ngang ngực rồi , nhưng Giang Nam tứ hiệp vẫn tỏ ra đứng đưng vô cùng. Thái độ của họ như muốn cho mọi người biết Ngại tử đột quyết chẳng là gì cả.

Vương Bình thấy vậy, khẩn trương hẳn lên:

- Bốn vị không được....

Lời Vương Bình còn chưa hết ý thì ánh chớp đỏ xuất hiện. Cả tòa chánh điện Thiếu Lâm như nhuộm máu trong một chớp mắt.

ánh chớp đỏ vụt tắt, mọi người như bị lóa mắt bởi tử kiếm huyết quang, và khi định thân lại thì Ngại tử đột quyết đã trở về tư thế cũ.

Giang Nam tứ hiệp vẫn đứng đưng đưng trước mặt Ngại tử đột quyết, vẻ mặt của họ vẫn còn những nét khinh khỉnh, nhưng Nhất Phàm đại sư và Vương Bình thì biết chắc bốn người đó hồn đã lìa khỏi xác rồi.

Nhất Phàm đại sư bất giác niệm phật hiệu:

- A di đà phật.... Phật tử cứu độ chúng sinh.

Sau lời nguyện kinh của Nhất Phàm đại sư, quần hào mới chú nhãn nhìn Giang Nam tứ hiệp. Máu lúc này mới từ từ rịn ra thành sợi chỉ đỏ trên cần cổ họ.

Cái chết quá nhanh, quá thảm của Giang Nam tứ hiệp khiến mọi người rùng mình lạnh xương, da thịt nổi đầy gai ốc. Ai cũng đều một ý niệm, Giang Nam tứ hiệp chết mà chẳng hề biết đau, và cũng chẳng biết mình chết vào lúc nào, chết bởi cái gì.

Chính ý niệm đó khiến quần hào bất giác lùi lại một bộ, nhãn quang như đóng đinh vào Ngại tử đột quyết.

Trương Huyền Tổ chân nhân đứng lên giũ phất trần, nói với bốn vị đạo trưởng tiểu bối :

- Các người đưa xác Giang Nam tứ hiệp ra ngoài an táng.

Bốn người đó xá Trương Huyền Tổ:

- Vâng lệnh sư tổ !

Bốn gã đạo đồng khiêng xác Giang Nam tứ hiệp ra ngoài, tất nhiên khi đi ngang Ngại tử đột quyết họ cảm nhận sát kiếm khủng bố tỏa ra thấm thấu len vào kinh mạch đến nỗi phải rùng mình.

Khi bốn gã đạo đồng đi rồi , Trương Huyền Tổ mới nhìn Ngại tử đột quyết, ôn nhu nói:

- Kiếm đạo của các hạ quả thật tàn nhẫn vô lương, và cũng tuyệt luân khó lường,

bắn đạo đây vừa phục vừa kinh.

Trương Huyền Tổ giũ phát trần:

- Chiêu kiếm tàn bạo và tuyệt luân đó không thể tồn tại trong giang hồ Trung Nguyên. Bắn đạo đây dù tuổi đã xế chiều vẫn vì võ lâm chính khí mà giao thủ với Ngại các hạ.

Ngại tử đột quyết chiếu nhãn quang chết chóc vào mặt Trương Huyền Tổ. Y cất giọng băng giá:

- Chỉ một mình Ngại mỗ thôi mà võ lâm bạch đạo còn đảo điên, thử hỏi sau này các người làm sao giữ được chánh khí khi đội Tử Kiếm Kim Cung xuất hiện thực thi sứ mạng của Thánh Cô.

Lời khẳng định của Ngại tử đột quyết khiến Nhất Phàm đại sư, Trương Huyền Tổ và tất cả mọi người có mặt tại tòa chánh điện Thiếu Lâm đều rúng động tận tâm can.

Đúng như Ngại tử đột quyết nói, một mình gã sóng gió ba đào đã dấy lên gieo rắc sự kinh hoàng, đến lúc Kim Cung thật sự đưa cao thủ phát động một trận huyết tẩy võ lâm thì còn ai có thể cản được khát vọng của họ chứ.

Nhất Phàm đại sư thở dài :

- A di đà Phật.... Mặc dù võ lâm anh tài như sao buổi sớm như lá mùa thu nhưng chánh khí không bao giờ tuyệt diệt. Bắn tăng tin tưởng Kim Cung không bao giờ thực hiện được khát vọng của mình đâu.

Ngại tử đột quyết nhìn Nhất Phàm buông một lời ngạo mạn:

- Hôm nay lão tăng có thể nói được như vậy, nhưng mai sau chưa chắc đã cất nổi lên lời.

Y đảo mắt nhìn qua một lượt quần hào bạch đạo:

- Các người đã tôn Nhất Phàm phương trượng làm võ lâm minh chủ để tiêu trừ Ngại mỗ. Giờ Ngại mỗ đứng đây rồi, mời Nhất Phàm phương trượng ra tay.

Lời nói của Ngại tử đột quyết bắt quần hào đồng loạt hướng mắt về phía Nhất Phàm đại sư.

Nhất Phàm đại sư tay lần chuỗi hạt, niệm Phật hiệu rồi nói.

- Nếu Ngại kiếm thủ thích đấu với bắn tăng, bắn tăng đành phạm giới qui Thiếu Lâm.

Đại sư quay lưng toan quì xuống bái lạy Phật tổ thì Tiểu Quân từ ngoài cửa xông xộc chạy vào. Tiểu Quân vừa chạy vừa nói:

- Mệt quá.... Mệt quá.... Muốn dứt cả hơi còn đánh đấm gì nổi chứ.

Tiểu Quân dừng bước trước mặt các vị chưởng môn hảo thủ, ôm quyền xá từng người:

- Các vị chưởng môn đáng kính.... Vì Tiểu Quân mà các vị phải lặn lội đến Thiếu Lâm tự.... Tiểu Quân cảm kích vô cùng.

Tiểu Quân quay lại , nhãn lực đóng đinh ngay vào mặt Ngại tử đột quyết:

- Ngươi là sát nhân huyết kiếm ?